

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504746152768/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

— han var sprunget i et af Fyrhullerne for ikke at blive sendt til Sibirien. Den Vase har jeg set i Berlin; Kongen af Preussen fik den i Foræring. Det er den smukkeste røde Grund, jeg har set; men den er betalt med en Menneskesjæls Fortvivlelse. — Gaa saa i Seng, Viggo!

Jeg gik i Seng, men det var mig ikke mulig at sove. Hele Tiden saa' jeg den røde Vase, den flammende Ovn og den blege Mand, der vandrede op og ned, medens Luerne lyste. Lidt efter lidt antog denne Mand Onkels Ansigt og Udseende. I den sorte, tætsluttende Frakke og med Hænderne paa Ryggen gik han alvorlig frem og tilbage, stirrede af og til ned i de dybe Fyrhuller, hvor Favnestykkerne forsvandt, som om det var Svovlstikker. Klokken tolv hørte jeg Onkel staa op; han skulde anden Gang ned og trække Prøver. Jeg listede mig ud af min Seng. Vinternatten var bidende kold, men desuagtet krøb jeg op i Vinduet og saa', rystende af Angest og Kulde, ned i Gaarden. Den sorte Skorsten lyste med mørkerøde, alenlange Luer; den lignede et spøgelseagtigt Uhyre, der rakte fire gløende Tunger ud ad Munden paa én Gang. Om disse Luer bølgede en sort, en kvælende Røg. Den drev lige imod mig; jeg kunde tydelig mærke den harpiktsagtlige Lugt af Fyrretræel. Dette var ikke noget godt Tegn. Ved Midnat skulde Flammen være klar; det havde den gamle Dinger tidt forklaret mig, ellers blev Porcelænet røgslaaet. Der kom en stor Angest over mig, som ikke formindskedes, da jeg øjnede Onkel, som med en Lygte i Haanden vandrede over den snebelagte Gaard op imod Brænderiet. Hans sorte Dragt tog sig dobbelt sort ud mod de hvide Sne-driver, og jeg syntes, at hans Ansigt var saa forunderlig blegt. I Porten mødte han Dinger, og langsomt forsvandt de begge i Brænderiet. Indenfor lyste Ovnen i Luernes røde Skær. Jeg kunde tyde-